

Výzva k modlitbě

Drazí bratři a sestry,

nacházíme se uprostřed Týdne modliteb za jednotu křesťanů, který je pro nás výzvou k hledání spojnic mezi křesťany různých církví. Je však také výzvou k tomu, abychom vytrvale usilovali o jednotu společenství církve, ve kterém žijeme. Zvláštním způsobem je to výzva i pro tyto dny, kdy je celá společnost včetně církve polarizována volební kampaní před prezidentskou volbou.

V poslední době dostávají biskupové řadu podnětů od věřících, aby představitelé církve vyslovili jednoznačnou podporu konkrétnímu kandidátovi na prezidenta. Žadatelé obvykle uvádějí jméno jim sympatického uchazeče o prezidentský úřad a doplňují argumenty, proč právě on je tou jedinou možnou a vhodnou osobou k jeho výkonu. Hanlivě se naopak vyjadřují na adresu druhého kandidáta a podivují se tomu, že jej někdo, natožpak věřící, může volit. Zpravidla nechybí upozornění, že je přece povinností církve, aby navedla věřící tím správným směrem.

Většina z nás jistě vnímá narůstající pnutí ve společnosti, kdy volební klání rozděluje dokonce i dlouholeté přátele či členy rodiny. Prosím, nepodporujme vytváření nepřátelských táborů šířením nenávisti a strachu. Není to nic, co by nám křesťanům mělo být vlastní.

Nenechme se strachem ovládnout. Ježíš Kristus nám říká, ať se naše srdce nechvěje a neděsí. Snad i k naší současné situaci směřují slova papeže Františka z encykliky *Fratelli tutti* o tom, že strach mnozí politici šíří jako marketingovou zbraň. „Nejúčinnější způsob, jak ovládat druhé a postupovat dopředu bez ohledu na kohokoli, je rozsévat beznaděj, ustavičně zastrašovat, a to i pod rouškou obrany určitých hodnot.“ (*Fratelli tutti* 15)

Kristus je nositelem pokoje, který chce přinést také naší zemi. Proto se především sjednocujme v modlitbě s Kristem. Jeho prosme ve společné modlitbě o to, aby naše země měla dobrého prezidenta, a podle svého svědomí k tomu každý z nás přispějme svým hlasem.

K tomu vám žehnám